

ketinget; det ene var, om de, der ikke fik egentlig Pension, men som fik Understøttelser, skulde tages med op i Lovforslaget, og dette er sket. Det andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Hjælpen; til Invalider, er derimod blevet udskudt; men jeg vil gerne anbefale, at der ogsaa tænkes paa dem, og skal ligesom den foregaaende ærede Taler paa mit Partis Vegne give Tilsagn om, at et Forslag i den Retning sikkert vil finde Støtte hos os.

Jeg vil endelig tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister. Det er med Hensyn til Forstaaelsen af Lovforslagets § 2. Der staar i denne: „Dyrtidshjælpen tilstaaes kun, for saa vidt vedkommendes Pension i Forbindelse med hans øvrige Indtægter af enhver Art — Børnehjælp dog undtagen — ikke har overstøget 1,000 Kr. i Kalenderaaret 1915“. Denne Bestemmelse forudsætter, at vedkommende i hele Kalenderaaret 1915 har været Pensionist eller Enke efter en Tjenestemand. Men der kan jo tænkes Tilfælde, hvor vedkommende først henimod Slutningen af Aaret er blevet Enke efter en Tjenestemand, og vedkommende kan da maaske sidde nok saa daarligt i det som Følge af Udgifter af forskellig Art, der er en Følge af Mandens Død, som en Enke, der har været Pensionist i længere Tid. Nu staar der i § 8 i Lovforslaget, at „Finansministeren afgør alle i Anledning af Lovens Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, uden at Afgørelse kan indbringes for Domstolene“. Der gives her Ministeren en ret vid Bemyndigelse, og jeg vil gerne anbefale, at Ministeren tager velvilligt paa disse Pensionister eller disses Enker, saa at de ikke bliver skudt til Side, men at der ogsaa ydes dem en tilsvarende Hjælp, naar det viser sig, at der virkelig er Trang dertil.

Justitsministeren (Zahle): Det er jo rigtigt, at denne Sag oprindelig er rejst ved et Andragende rettet til Finansudvalget, og at samtlige Partier derefter har behandlet Sagen, inden Forslag blev forelagt i Folketinget. Hensigten dermed var paa Forhaand at sikre Enigheden om Forslaget for ikke at vække Forventninger, som kunde blive skuffet. Det er derfor ikke overraskende, at der i dette høje Ting er samme Enighed om Forslaget som den, der har vist sig i det andet høje Ting.

Jeg har kun at svare paa en Forespørgsel fra det ærede 2det Medlem for 5te Kred (Oluf Jensen), som fremdrog det Tilfælde, at en Enke ikke havde været Enke i hele

Aaret 1915, men først var blevet det henimod Aarets Slutning, og at hun derfor sammen med sin Mand havde haft hans Gage at leve af største Delen af Aaret 1915, men nu maaske kunde være daarligere stillet end mangen Enke, der havde været Enke i længere Tid, idet hun har skullet afholde Begravelsesomkostninger og andre Omkostninger. Hvis det er muligt, igennem § 8 at drage et saadant Tilfælde ind under Loven, saaledes at man kan sige, at det er et Analogi-Tilfælde, vil Finansministeren ganske sikkert gøre dette, naar saadanne Tilfælde bliver paavist for ham, og § 8 giver jo, som det ærede Medlem bemærkede, en ret vid Myndighed til Finansministeren med Hensyn til Fortolkningen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Værn for Dyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 211).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Værn for Dyr. Dette Forslags første Oprindelse er vel forskellige Dyreværnsforeningers Agitation for denne Sag. Derefter er Lovforslag i langt videre Omfang end det her foreliggende fremkommet ved privat Initiativ i Folketinget, og efter at det var behandlet, afgav i forrige Rigsdagssamling jeg som Justitsminister Løfte om at fremsætte et Lovforslag for Rigsdagen. Jeg har da fremsat et Forslag for Folketinget, og det har i denne Samling været underkastet Udvalgsbehandling dér. Resultatet af denne Behandling er blevet det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte for det høje Ting. Det gaar ud paa at foreskrive en Straf af Bøder fra 20 til 4,000 Kr. eller Fængsel for den, som mishandler Dyr eller ved Overanstrengelse, Vanrøgt eller paa anden Maade behandler Dyr uforsvarligt. Endvidere fastsættes der Bødestraf af fra 10 til 500 Kr. for den, som overtræder Forbudet mod Kupering